

Posudek vedoucího na doktorské studium Ondřeje Slačálka

Ondřej Slačálek nastoupil do doktorského studia roku 2006. Během něj se plně začal věnovat akademické činnosti, a to jak psaním vědeckých článků a účastí na řadě vědeckých projektů a konferencí, tak učením na Ústavu politologie FF UK, kde byl od roku 2008 zaměstnán jako výzkumný pracovník a roku 2011 se stal asistentem. Od září 2009 do prosince 2011 byl také výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů, kde mezi lednem a prosincem 2011 zastával funkci zástupce šéfredaktora časopisu *Mezinárodní vztahy*. Roku 2008 obhájil rigorózní práci "Současný český antikomunismus z hlediska konceptu hegemonie" a získal titul PhDr. z oboru politologie. S Václavem Tomkem je spoluautorem dvou monografií věnovaných anarchismu: *Anarchismus. Svoboda proti moci*. Praha, Vyšehrad 2006 a *Průvodce anarchismem. Myšlenky - proudy - osobnosti*, Praha, Manibus Propriis 2006. Jeho akademická publikační činnost zahrnuje široké rozpětí od analýzy české zahraniční politiky přes studie o alternativních subkulturách a konceptech současné politické teorie až po teorie mezinárodních vztahů či sondy do soudobé historie. Z posledního pole je i jeho nedávná zahraniční studie "Tschechiens "neue Linke": Strömungen, Menschen, Ideen" v časopise *Osteuropa* 5-6/2013, s. 341-353).

Jeho disertace analyzuje antikomunistické a antiromské diskurzy druhého desetiletí existence České republiky a zasazuje je přitom do širšího historického

kontextu české identity tak, jak byla od 19. století formována představovanými vztahy k "signifikantním druhým", jakými byli Němci, Rusové a Slováci. Za teoreticko-metodologický si volil dvě důležité podoby diskurzivní analýzy, k nimž dodal koncept morální paniky. Těchto zdrojů přitom používá nedogmaticky a často s reflexí jejich omezení. Analýza dvou současných diskurzů konstruujících nepřátele je vedena z nezakryvané normativně kritické pozice, zároveň však není moralistická a často je rozehrává spíše s humorem než s touhou za každou cenu ukázat že jsou zavrženíhodné. Klade přitom důraz především na funkce, kterou hrají obrazy komunistů a Romů při konstrukci českého "my". Práce přináší řadu podnětných vhledů, které pokud vím, scházely v dosavadní akademické literatuře na toto téma.

Ondřej Slačálek dokázal výsledky svého doktorského studia i předkládanou prací, že bude produktivním členem českého univerzitního společenství. Protože splnil všechny požadované úkoly doktorského studia, doporučuji jeho práci k obhajobě.

Prof. Pavel Barša